

Μύθος 1 Η Φυλλίς και ο Δημοφώντας

Ήταν κάποτε στη Θράκη, μια πανέμορφη πριγκίπισσα, η Φυλλίς, η οποία αγάπησε το γιο του Θησέα, τον Δημοφώντα. Παντρεύτηκαν αλλά μετά από λίγο καιρό ο νεαρός Αθηναίος νοστάλγησε την πατρίδα του. Η πριγκίπισσα μην αντέχοντας να τον βλέπει στεναχωρημένο, τον άφησε να γυρίσει πίσω. Αν την αγαπούσε πραγματικά θα ξαναγύριζε και τότε θα ήταν πραγματικά και ειλικρινά δικός της. Ο Δημοφώντας έφυγε και η Φυλλίς έμεινε μόνη να περιμένει τον εκλεκτό της για χρόνια ώσπου μαράζωσε από τη θλίψη της και πήγε στον ουρανό. Οι θεοί όμως που ήξεραν την ιστορία της αποφάσισαν να την μεταμόρφωσουν σε δέντρο για να μπορεί να περιμένει για περισσότερα χρόνια τον αγαπημένο της. Έτσι η Φυλλίς έγινε το δέντρο, που έμελλε να γίνει σύμβολο της ελπίδας: η Αμυγδαλιά. Μετά από χρόνια και όταν ο Δημοφώντας επέστρεψε στη Θράκη, δεν βρήκε την αγαπημένη του και πιστή γυναίκα, αλλά ένα ξερό δέντρο δίχως φύλλα στη μέση του παγωμένου τοπίου. Απελπισμένος και γεμάτος τύψεις, αγκάλιασε τον κορμό της και τότε εκείνη πλημμύρισε άσπρα και ροζ λουλούδια στη μέση του χειμώνα.

Μύθος 2 Η Αμυγδαλιά και ο Βοριάς

Κατά το λαϊκό μύθο, η Αμυγδαλιά ήταν ένα νέο, όμορφο, ροδαλό κορίτσι, που κατοικούσε σε ένα μεγάλο πύργο. Η μητέρα της, την είχε μονάκριβη και την αγαπούσε τόσο πολύ και τον χειμώνα δεν την άφηνε να βγει έξω για να μην κρυώσει. Η Αμυγδαλιά καθόταν τις χειμωνιάτικες ημέρες μέσα στη ζεστασιά του δωματίου της και πίσω από το τζάμι του παραθύρου της, έβλεπε τη βροχή να πέφτει, τον άνεμο να λυσομανάει και το χιόνι να ντύνει κάτασπρη τη γη.

Μια μέρα ο Βοριάς, ο πιο ψυχρός ανέμος που φυσάει τη γη, πέρασε έξω από το παράθυρο της Αμυγδαλιάς, την είδε και την ερωτεύτηκε. Πως όμως θα τον ερωτευόταν και αυτή; Τριγυρνούσε θλιμμένος έξω από το παράθυρό της, ώσπου σκέφτηκε να μεταμορφωθεί σε έναν όμορφο πρίγκιπα. Τον είδε η Αμυγδαλιά και τον αγάπησε. Ο Βοριάς της ζήτησε να παντρευτούν και εκείνη δέχτηκε την πρόταση του, αλλά του είπε να περιμένει έως το καλοκαίρι γιατί το χειμώνα δεν την αφήνει η μητέρα της να βγει έξω.

Μια μέρα που έλειπε η μητέρα της από τον πύργο, ντύθηκε στα λευκά και βγήκε έξω για να συναντήσει τον πρίγκιπα της. Βγήκε τρέχοντας και αγκάλιασε το Βοριά. Ο Βοριάς την έσφιξε στην αγκαλιά του, αλλά ήταν τόσο παγωμένος που το σώμα της Αμυγδαλιάς, καθώς ήταν άμαθη στο κρύο, πάγωσε. Εκεί φύτεψε ένα δέντρο που πήρε το όνομά της και από τότε κάθε χειμώνα ντύνεται νυφούλα και βιάζεται να συναντήσει τον αγαπημένο της Βοριά!